

[Albertsen.]

drøftet, har været muligheden for, at kommunerne kunne yde et større tilskud til institutionerne som følge af nedskæring af statsrefusionen. Det materiale, vi har fået tilstillet, bekræfter, at en sådan form for administration kan finde sted. I det omfang kommunerne måtte ønske at indgå på disse forpligtelser, må det være deres egen sag, for der kan ikke gives refusion af dette beløb. Det er jo en naturlig konsekvens af den holdning, man i øvrigt har indtaget. Det er principielt ikke ønskværdigt, at noget sådant skal ske, for vi ved jo, at skattebyrden hviler tungere for skatteborgerne i de mindre indtægtsgrupper, når det drejer sig om kommuneskat. Derfor er selve princippet her forkert. Men vi kan meget vel forstå, at man rundt omkring i mange kommuner vil være i en nødsituation som følge af den nedskæring, lovforslaget lægger op til.

Jeg vil i øvrigt gerne her ved tredje behandling have helt afklaret det forhold, at man har stillet det op, som om alternativerne var enten at regulere byggeriet af disse institutioner eller foretage den nedskæring af statsrefusionen, som forslaget indebærer. Når jeg spørger om det igen, skyldes det, at socialministeren i en kronik i går i Berlingske Tidende anførte, at man af disse alternativer valgte den fremgangsmåde at nedsætte statsrefusionen.

Jeg vil gerne i øvrigt sige om den debat, der har været, at jeg kan forstå, at det drejer sig om usolidariske forældre, om egoistiske pædagoger og om villdedte forældre, som ikke har forstået et kuk af det hele, for det er klart og enkelt, at når staten skal spare 50 mill. kr. på dette budget, skal det udbasuneres som et betydeligt socialt fremskridt. Det kan VKR-politikerne måske tro. Befolkningen tror det ikke. Appellerne og protesterne og henvendelserne bekræfter, at man ikke har kunnet fremvise så meget som én udtalelse til fordel for det forslag, regeringen her er kommet med. Alle, der har reageret, har vendt sig mod tendensen og linjen i lovforslaget.

Vi agter her ved tredje behandling at stemme imod lovforslaget, og vi vil, når finanslovforslaget kommer til behandling, stille ændringsforslag hertil, således at der anvises udvej til at dække det beløb, det

drejer sig om. Vi agter at stemme imod og anbefaler folketinget at gøre det samme.

Formanden: Jeg henstiller, at den indbyrdes samtale afdæmpes.

Kurt Brauer: Alle er enige om, at vi skal have flere børnehaver, at det er godt, vi har børnehaver, og at vi skal have en så høj dækningsprocent af børnehaver som overhovedet gørligt. Det er man enig om som samfund betragtet. Hele samfundet står bag den idé, at det er godt, vi har dem, af pædagogiske, af sociale og samfundsmæssige grunde. Dette samfund, som altså er enig om det, bliver nødt til at se i øjnene, at udgiften skal der skaffes dækning for på en eller anden måde, og der står da tre muligheder til vor rådighed. Den ene er, at vi kan tage det over det progressive skattesystem, som vi har gjort det hidtil. Den anden er, at vi kan tage det over den proportionale kommuneskat. Den tredje er, at vi kan gøre, som de borgerlige mener vi bør gøre det: vælte det over på forældrene. Jeg mener, at det sidste er den mest usociale måde at samle disse penge sammen på, og jeg mener, at den første metode, nemlig den at man kradsrer pengene ind over den progressive statsskat, vil være den bedste. Men når man ikke kan det, vil jeg da gerne her fra talerstolen anbefale, at man i kommunerne benytter sig af den mulighed, som er åbnet ved ministerens besvarelse, der er bilagt til lægsbetænkningen.

Jeg ser til min glæde her til morgen aviserne omtale, at flere kommuner allerede har sagt, at de vil gå i gang med dette her. Der er tale om Gladsaxe kommune og Rødovre kommune, og det er mit håb, at flere andre kommuner vil følge med. Det bliver selvfølgelig kun i en overgangstid, indtil dette land får en ordentlig regering, som kan føre det tilbage til en mere social ordning, men så kan vi jo se på det til den tid igen.

Jeg kunne godt have tænkt mig, at nogle af de borgerlige politikere var gået på talerstolen. Jeg kunne også tænke mig, at socialministeren her i dag ville fortælle os, hvilken opkrævningsmetode hun synes er den mest retfærdige. Jeg ved, at hun ikke bryder sig om den progressive statsskat, når disse